BÜNDAR BİN HÜSEYN ŞİRÂZÎ

Evliyânın büyüklerinden. Künyesi, Ebü'l-Hüseyn olup, adı, Bündar bin Hüseyn bin Muhammed bin Mahleb'dir. Şirâz beldesinden olup, Errecan'da ikamet etmiştir. Bündar bin Hüseyn usûl ve akâid ilminde de âlim idi. Ebû Bekr Şiblî'nin sohbetlerinde bulunmuştur. Hakaik (hakîkatler) ilmi üzerinde çok meşhûr sözleri vardır. 353 (m. 964) senesinde Errecan'da vefât etti. Cenâzesini Ebû Zera-i Taberî yıkadı.

Bündar bin Hüseyn buyuruyor ki:

"Bid'at ehlinin sohbetlerinde bulunmak, Allahü teâlâdan uzaklaşmaya sebep olur."

"Dostlarına, nereye gittiklerini ve ne iş yaptıklarını suâl etmek edebe aykırıdır." "Dünyâ sevgisi bir kalbe girdiği zaman, o kalbi Allahü teâlâya ibadet etmekten alıkoyar" "Cennet için, nefsin arzu ettiği şeylerden uzaklaşmak gerekir."

"Ağlamanın çeşitleri vardır. Ba'zı ağlamalar, önceden olmayan bir şeyin elde edilmesi sebebi ile sevinçtendir. Birisi de, eldeki bir şeyi kaybetme sebebi ile üzüntüdendir. Allahü teâlâ bir âyet-i kerîmede sevinçten ağlamak hakkında buyuruyor ki: "Peygambere indirileni (Kur'ânı) dinledikleri zaman, hakkı anladıklarından ötürü gözlerinin yaşla dolup boşandığını, görürsün. Onlar şöyle derler: "Ey Rabbimiz, îmân ettik, şimdi bizi şehâdet getirenlerle beraber yaz." (Maide-83) Allahü teâlâ bir âyet-i kerîmede üzüntü sebebi de ağlamak hakkında buyuruyor ki: "Bir de o kimselere günah yoktur ki, kendilerini bindirip savaşa gönderesin diye sana geldiklerinde, onlara: "Sizi bindirecek bir hayvan bulamıyorum" demiştin. Bu uğurda sarf edecekleri şeyi bulamadıklarından dolayı kederlerinden gözleri yaş döke döke döndüler." (Tevbe-92)

"Allahü teâlâdan başka her şeyi terk etmiyen, O'na tam kavuşamaz."

"Bündar bin Hüseyin'e, tasavvuf ehli ile zâhirî ilimlerdeki âlim arasındaki fark sorulduğunda, şu cevâbı verdi: Sûfî, Allahü teâlâ tarafından nefsi temiz kılınmış ve seçilmiş bir kimsedir. Fakat zâhirî ilimlerdeki âlim, bunları elde etmeye çalışan, Rabbinin emirlerini bilen ve kendini haramlardan koruyandır. Sûfî kelimesi üç harften müteşekkildir. Her harfin ma'nâsı vardır. "Sad" harfi vakar, sabır ve temizliğe dalalettir. "Vav" sevgi ve vefâ'ya, "Fa" harfi de fakîrliğe, birşeyi kaybetmeğe ve yok olmağa delâlettir."

Bündar bin Hüseyn'in söylediği bir şiir:

Zamanın bela ve musibetleri, beni terbiye etmiştir.
Nasihat, ancak akıllı olan içindir.

Ben acıyı, tatlıyı, hepsini tattım.
Yiğidin hayatı çilelidir.

Bütün çile ve ni'metlerden,
Olmuştur benim mutlaka nasîbim.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 467

2) Hilyet-ül-evliyâ cild-10, sh. 384

3) Risâle-i Kuşeyrî sh. 175

4) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 103

5) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-3, sh. 224

6) Tebyîn-ü kizb-il-müfterî sh. 179